

Popis i povijest prezimena

• **Andabak**

Prezime Andabak nose Hrvati, najvećim dijelom iz bosanske Posavine, a prema nekim izvorima iz okolice Drniša. U prošlih sto godina rođeno ih je razmjerno najviše u bosanskoposavskoj općini Odžak. U Hrvatskoj danas živi oko dvjesto Andabaka u više od sedamdeset domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno dvadeset, pa se njihov broj do danas višestruko povećao.

• **Adžaga**

Adžage su Hrvati, najvećim dijelom iz Srednje Bosne. Razmjerno najviše Adžaga u proteklih sto godina rođeno je u srednjobosanskim općinama Tešanj i Bugojno, u kojima se svaki stoti stanovnik prezivao Adžaga. U Hrvatskoj danas živi oko tristo Adžaga u oko sto domaćinstava.

• **Balić**

Balići su gotovo u potpunosti Hrvati, većim dijelom iz okolice Solina. Prema nekim izvorima su iz Bune kraj Mostara, a vrlo su rijetko Bošnjaci (iz Bosanske Krajine) te Srbi (iz Osijeka). Razmjerno najviše Balića u proteklih sto godina rođeno je u Katunima kraj Omiša, gdje se svaki šesti stanovnik prezivao Balić. U Hrvatskoj danas živi oko 2 400 Balića u preko 700 domaćinstava (149. prezime prema brojnosti), a podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća, uz manji porast. Balići su prisutni u gotovo svim hrvatskim županijama, u ukupno 132 općine i 195 naselja, najviše u Splitu (400), Dugopolju kraj Solina (350), Zagrebu (250), Osijeku (110) i Šestanovcu kraj Omiša (70). Danas u **Nuštru** nema Balića. (<http://www.katuni.info/>)

• **Barić**

Barići su Hrvati, većim dijelom iz Slunja. Prema nekim izvorima su iz okolice Karlobaga (Barić Drage). Razmjerno najviše Barića u proteklih sto godina rođeno je u Čamerovcu kraj Slunja, gdje se svaki treći stanovnik prezivao Barić. U Hrvatskoj danas živi oko šest tisuća Barića u više od tisućudevetsto domaćinstava (40. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno četiri tisuće, pa se njihov broj do danas gotovo udvostručio. Glavni migracijski pravci Barića u prošlom stoljeću zabilježeni su iz Kotor Varoši (BiH) u Kutjevo, iz Slunja u Karlovac te iz Celja (Slovenija) u Hum na Sutli.

• **Barišić**

1. Barišići su uglavnom Hrvati, većim dijelom iz okolice Opuzena, a prema nekim izvorima iz Omiša. Vrlo rijetko su i Srbi (okolica Vrljke). Razmjerno najviše Barišića u proteklih sto godina rođeno je u Rupama kraj Skradina, Vidonjama kraj Opuzena i Žitnici kraj Drniša, mjestima u kojima se svaki šesti stanovnik prezivao Barišić. U Hrvatskoj danas živi oko sedam tisuća Barišića u više od dvije tisuće domaćinstava (31. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno dvije tisuće, pa se njihov broj do danas utrostručio. Glavni migracijski pravci Barišića u prošlom stoljeću zabilježeni su iz Dervente (BiH) i Tomislavgrada (BiH) u Zagreb te iz Tomislavgrada (BiH) u Veliku Goricu.

2. Po tradiciji koju je zabilježio Borivoje Milojević, Barišići su u Suhovu došli oko 1870. godine iz Rastičeva. Tamo su došli krajem XVIII stoljeća iz okolice Posušja. Vrijeme dolaska potvrđuju i popisi katolika 1743. i 1768. godine, koji na Kupresu ne nalaze Barišiče. Ti popisi zatiču Barišiče u Vinjanima kod Posušja, što potvrđuje tradiciju o mjestu porijekla kupreških Barišića. Tu je čini se i matica ovog roda, odakle su odselili dalje u Dalmatinsku Zagoru, Livanjsko polje, Duvanjsko polje, Kuprešku visoravan i druge krajeve. Nije poznato jesu li od nekud doselili u Vinjane ili su tu starosjedioci. Ključ porijekla Barišića vjerojatno drži jedna pjesma Andrija Kačića Miošića koja izričito kaže da su Barišići starinom od roda Jeličića. Jeličići su starosjedioci na Brotnju, što sasvim odgovara migracijskim pravcima Barišića. (Izvor: <http://hercegbosna.org/forum/povijest/>)

3. Barišići su druga priča. Oni su u Vinjanima kod Posušja živjeli i prije velike seobe katolika krajem XVII stoljeća. Fra Vjeko Vrčić je mišljenja da su Barišići ranije živjeli nešto južnije, na području današnjih Vinjana G. i D. kod Imotskog, a da su na tursku stranu prešli nakon 1717. Barišići su jedan od samo 5-6 katoličkih rodova koji su oko imotskog zateknuti kad je ovaj oslobođen od Turaka. Na lokaciji Podi postoji staro groblje Barišića, koje je napušteno već oko 1730. godine. S obzirom na veličinu groblja, može se nagađati da su Barišići tu kopali svoje par stotina godina.

Barišići u Rakitnom tvrde da su porijeklom od roda Čagalj koji su starosjedioci u Zagvozdu na Biokovu, ali ovo nije provjereno. (Izvor: <http://hercegbosna.org/forum/povijest/>)

• **Benčević**

Benčevići su Hrvati, dobrim dijelom iz okolice Slavonskog Broda. Razmjerno najviše Benčevića u proteklih sto godina rođeno je u Gornjem Slatiniku kraj Slavonskog Broda, gdje se svaki četvrti stanovnik prezivao Benčević. U Hrvatskoj danas živi oko sto Benčevića u oko pedesetpet domaćinstava. Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća.

• **Bošnjak**

1. Prezime Bošnjak uglavnom nose Hrvati, dobrim dijelom iz srednje Bosne, a rijetko i Srbi (okolica Vinkovaca). Prema nekim izvorima su iz Hercegovine (Mostara, Širokog Brijega). U prošlih sto godina rođeno ih je razmjerno najviše u srednjobosanskoj općini Fojnica, gdje se svaki deseti stanovnik prezivao Bošnjak, dok su u Hrvatskoj glavna ishodišta bila Crnac kraj Slatine, Harkanovci kraj Valpova i Habjanovci kraj Valpova. U Hrvatskoj danas živi oko sedam tisuća Bošnjaka u oko tri tisuće domaćinstava (25. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno četiri tisuće, pa se njihov broj do danas gotovo udvostručio.

2. Za Bošnjake nemam objašnjenja. U zapadnoj Hercegovini postoje 4 krvno nepovezana roda Bošnjaka. Jedni su iz Grabove Drage i staro prezime im je Marić, jedni su iz Uzarića i Ljutog Doca i staro prezime im je Oroz, a jedni su iz Dragičine i prezivali su se Zovko. Jasno je da su tamo dugo, pošto se pojavljuju i 1743. i 1768. godine, ali dalju starinu nije moguće pratiti, pogotovu jer se često događa da u izvorima nije moguće odrediti kojem od 4 roda Bošnjaka spomenuta osoba pripada. (Izvor: <http://hercegbosna.org/forum/povijest/>)

• **Boros (Boroš?)**

Danas ih nema u Nuštru, ali postoje zapisi da su doselili iz [Cеровca](#).

• **Briševac**

Briševci su uglavnom Hrvati, najvećim dijelom iz Bosanske Krajine, a vrlo su rijetko i Srbi. Razmjerno najviše Briševaca u proteklih sto godina rođeno je u bosanskokrajinskoj općini Prijedor, gdje se svaki pedeseti stanovnik prezivao Briševac. U Hrvatskoj danas živi oko četiristo Briševaca u oko stošezdeset domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno četrdeset, pa se njihov broj do danas višestruko povećao. Glavni migracijski pravci Briševaca u prošlom stoljeću zabilježeni su iz Prijedora (BiH) u Zagreb, iz Prijedora (BiH) u Sisak te iz Prijedora (BiH) u Veliku Goricu.

• Brkić

Brkići su dobili ime po praocu Mati (1858.-1942.) koji je imao brkove pa su njegove potomke prozvali Brkovići. Kasnije je to skraćeno u Brkići. (<http://monografijapolog.blogspot.com>)

• Car

Prezime Car nose najčešće Hrvati, dobrim dijelom iz Crikvenice, a vrlo rijetko i Srbi (okolica Gline). Prema nekim izvorima potječu iz okolice Karlovca. Razmjerno najviše Careva u proteklih sto godina rođeno je u Carevom Selu kraj Duge Rese, gdje se gotovo svaki stanovnik prezivao Car. U Hrvatskoj danas živi oko tri tisuće Cara u oko tisuću domaćinstava (126. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno dvije tisuće, pa se njihov broj do danas povećao za jednu petinu.

• Cindrić

Jedna od najvećih rodovskih zajednica ogulinskog kraja koja je ondje nastala u 15. st. Prezime je nastalo od riječi cindra - starinsko glazbalo tipa tambure. Prvi se put spominju u ispravi kneza Vuka Krste Frankopana iz 1630. ogulinski građani Bartol, Tomica, Ive, Juraj, Petar, Mate i Luka. U izvješću o pobuni Ogulinaca iz 1640. spominju se pobunjenici Vuk i Jure Cindrić. Sredinom 18. st. sudjeluju u naseljavanju Poilovlja gdje se nastanjuju u selu Kaniška lva (11) kod Garešnice. U razdoblju 1765.-68. odlaze u virovitički kraj gdje se nastanjuju u Suhopolju (21) i Gornjem Predrijevu (ondje nose prezimski oblik Cindra). Početkom 19. st. sele u brodskeposavsko selo Oprisavci (15) te u istočni Srijem gdje se nastanjuju u selima Hrtkovci, Kukujevci i Nikinci. Krajem 19. i u prvoj polovici 20. st. brojni kordunski Cindrići sele u Slavoniju: novogradiški kraj - Vrbova (88), Staro Petrovo Selo (65), Dragovci (24), Gornji Bogičevci (14), Oštri Vrh (17); istočna Slavonija - Stari Mikanovci (39), Novi Mikanovci (23), Osijek (42). (<http://www.vrilo-mudrosti.hr/slavonija/slavonija1.htm>)

• Ćosić

Ćosići su čini se jedan od starijih rodova u Komušini. Najstarije sačuvane matice župe Komušina počinju 1708. godine a već drugi upis se odnosi na Ćosiće. Župnik Bilavić 8.III.1708 krsti Andriju sina Mate i Anice Ćosić iz Studenaca. 1713. godine imamo krštenje Mande kćeri Ilije i Lucije Ćosić iz Komušine. Iste godine oni isti Mate i Anica iz Studenaca krste kćerku Franu. Tri godine kasnije imamo upis krštenja Marije, kćeri Ilije i Anice Ćosić iz Kamenice.

Ćosića je već tad moralo biti dosta u usorskom kraju, jer očito žive u nekoliko sela. Popis katolika 1743. godine nam daje bolju sliku o Ćosićima. On nažalost nije toliko precizan, jer su prikazana samo naselja Bežlja i Komušina. Sva druga sela u tom kraju su uračunata kao zaseoci ova dva. Tako u selu Komušina popis bilježi Gašiče, Bučiće i Paurevića, iako se po maticama vidi da oni u stvari žive u Kamenici, Rajševi i Slatini.

No, ostavio to po strani. Ćosići su upisani u selu Komušina, ali samo jedno domaćinstvo. To domaćinstvo istina ima 27 članova od kojih je 11 odraslih, pa se očito radi o zadruzi. Ovaj isti popis u župi Komušina bilježi Ćosiće i u Žabljaku (ustvari Rosuljama, kako nam matice govore), ali oni možda nisu u krvnom srodstvu s ovim Ćosićima iz Komušine.

Ćosići sigurno nisu došli iz Posavine, iz nekoliko razloga. Prvi je da to ne odgovara tradicionalnom pravcu migracija. U čitavom usorskom kraju ja nisam siguran ima li više od 1-2 roda porijeklom iz Posavine. Druga stvar je da na popisu 1743. godine nema ni jednog domaćinstva Ćosića u Posavini. U Bosni ih ima najviše oko Livna i Duvna. Pogledao sam i matice župe Velika (današnje općine B. Brod i Derventa) od 1763.-1771. i Ćosića nema ni među rođenima, ni umrlima, ni vjenčanima, ni kumovima. Tek 1797. godine se u maticama spominje neki Ćosić u Bos. Dubočcu. Očito su kasniji doseljenici, vjerojatno s područja Širokog Brijega.

Postoji manja mogućnost da je Ćosića bilo u Posavini prije velikog egzodusa katolika 1684-1699. Na to navodi činjenica da oko Požege ima Ćosića koji su možda došli u to vrijeme. Pošto je tamošnje stanovništvo došlo iz Posavine i sjeveroistočne Bosne, možda su i ti Ćosići bosanci. Tu je opet problem da ako se to i dogodilo, nema razloga zašto bi jedan od rodova umjesto u kršćansku Slavoniju pobjegao u još uvijek tursku Komušinu.

Komušanski Ćosići ne mogu imati veze s imočanskim iz jednostavnog razloga što su ovi bili muslimani. Na katoličku vjeru su prešli između 1717. i 1725. godine, nakon što su Mlečani otelj Imotski od Turaka. Pošto je prvi spomen Ćosića u maticama župe Komušina 1708. godine, nije moguće da su došli iz Imotskog jer su ovi u Imotskom u tom trenutku još bili muslimani. Ćosića ima u selu Tepljuh kod Drniša ali oni su pravoslavne vjere. Ne znam kakva je njihova starina.

I još da napomenem da je s obzirom da Ćosići u Komušini žive više od 3 stoljeća, bilo kakva predaja o porijeklu nepouzdana. 250-300 godina je gornja granica pouzdanosti usmene tradicije. Sve starije od toga treba gledati s dosta sumnjičavosti. (Izvor: <http://hercegbosna.org/forum/povijest/>)

• Dolić

Dolići su gotovo u potpunosti Hrvati, najvećim dijelom iz Zapadne Bosne, a vrlo su rijetko Bošnjaci (iz Cazinske krajine, BiH) te Srbi. Razmjerno najviše Dolića u proteklih sto godina rođeno je u zapadnobosanskoj općini Livno. U Hrvatskoj danas živi oko šesto Dolića u više od stoosamdeset domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno šezdeset, pa se njihov broj do danas višestruko povećao.

• Drinovac

Drinovci su Hrvati, najvećim dijelom iz banjolučkoga i livanjskog područja, BiH. Razmjerno najviše Drinovaca u proteklih sto godina rođeno je u banjolučkoj općini Laktaši. U Hrvatskoj danas živi oko dvjesto Drinovaca u oko devedeset domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno trideset, pa se njihov broj do danas višestruko povećao.

• Fric

Prezime Fric nose Hrvati, najvećim dijelom iz Čakovca. U prošlih sto godina rođeno ih je razmjerno najviše u Vrškvcu kraj Ozlja, gdje se svaki deveti stanovnik prezivao Fric. U Hrvatskoj danas živi oko sto Fricova u oko četrdeset domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno sto, pa se njihov broj do danas smanjio čak za jednu trećinu.

• Galetić

Galetić su Hrvati, dobrim dijelom iz okolice Senja. Razmjerno najviše Galetića u proteklih sto godina rođeno je u Crnom Kamanju kraj Duge Rese, gdje se svaki drugi stanovnik prezivao Galetić. U Hrvatskoj danas živi oko tristo Galetića u više od stodeset domaćinstava. Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća.

• Galić

1. Galići su dobili ime po praocu Luki (1855.-1946.) koji je imao naziv Gale. (<http://monografijapolog.blogspot.com>)

2. Galići su isto tako star rod, i isto se pojavljuju na popisu katolika 1741. godine. Galići su jedan rod sa Zupcima iz Gradnića, što potvrđuju matice župe Brotnjo. Po tradiciji, koja se ne može provjeriti u izvorima, porijeklom su od drevnog broćanskog roda Radmana. Radmani se prvi put javljaju 1456. pa onda i u XVI i XVII stoljeću. U XVII stoljeću brojni Radmani se bilježe u Cetinskoj krajini kao prebjeci iz Hercegovine. Nije jasno kad i kako je prezime Radman nestalo i zamijenjeno prvo prezimenom Galić, a kasnije i Zubac. (Izvor: <http://hercegbosna.org/forum/povijest/>)

• Hiža

Prezime Hiža nalazi se vrlo rijetko u Hrvatskoj, a vjerojatno dolazi iz okolice Vinkovaca.

• Hojsak

Prezime Hojsak nose Hrvati, najvećim dijelom iz okolice Lepoglave. U prošlih sto godina rođeno ih je razmjerno najviše u Šinkovici Bednjanskoj kraj Lepoglave, gdje se svaki deveti stanovnik prezivao Hojsak. U Hrvatskoj danas živi oko četiristo Hojsaka u oko stodeset domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno dvjesto, pa se njihov broj do danas gotovo udvostručio.

• Horvat

Horvati su uglavnom Hrvati, većim dijelom iz Čakovca, a prema nekim izvorima iz Like, okolice Zagreba, Turropolja te iz Mađarske. Vrlo su rijetko Mađari (okolica Belog Manastira) te Romi (okolica Čakovca). Razmjerno najviše Horvata u proteklih sto godina rođeno je u Čakovcu, gdje se svaki četrdeseti stanovnik prezivao Horvat. U Hrvatskoj danas živi oko dvadeset tisuća Horvata u više od sedam tisuća domaćinstava (1. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno devetnaest tisuća, pa se njihov broj do danas povećao za jednu petinu. Prezime izvedeno iz mađarskog naziva za Hrvate - Horvát. Spominje se još 1533. Glavni migracijski pravci Horvata u prošlom stoljeću zabilježeni su iz Brežica (Slovenija) u Samoboru te iz Varaždina i Čakovca u Zagreb. Horvati su prisutni u svim hrvatskim županijama, u ukupno 389 općina i 1257 naselja, podjednako u gradskim i seoskim područjima. Danas ih najviše živi u Zagrebu (3300), Čakovcu (750), Osijeku (550), Varaždinu (550) i u Samoboru (400).

• Ižaković

Ižakovići su Hrvati, dobrim dijelom iz okolice Vinkovaca. Razmjerno najviše Ižakovića u proteklih sto godina rođeno je u Antinu kraj Vinkovaca, gdje se svaki trideseti stanovnik prezivao Ižaković. U Hrvatskoj danas živi oko dvjesto Ižakovića u oko osamdeset domaćinstava. Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća.

• Jakuš

Jakuši su gotovo u potpunosti Hrvati, najvećim dijelom iz okolice Lepoglave, a vrlo su rijetko i Slovaci. Razmjerno najviše Jakuša u proteklih sto godina rođeno je u Belovaru Zlatarskom kraj Zlatara, gdje se svaki drugi stanovnik prezivao Jakuš. U Hrvatskoj danas živi oko petsto Jakuša u više od stošezdeset domaćinstava. Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća.

• Juhas

1 Juhasi su često Hrvati, većim dijelom iz okolice Virovitice, a u manjem broju mogu biti i Mađari (iz Belog Manastira) te Rusini. Razmjerno najviše Juhasa u proteklih sto godina rođeno je u Novom Gradcu kraj Slatine, gdje se svaki trideseti stanovnik prezivao Juhas. U Hrvatskoj danas živi oko dvjesto Juhasa u više od devedeset domaćinstava. Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća. Najveća migracija Juhasa u prošlom stoljeću zabilježena je iz Popovca u Osijek.

2 Prezime JUHAS je izved. od mađarske riječi J U H A S, što znači Č O B A N, O V Č A R. Dakle, ovo prezime je po podrijetlu motivirano ZANIMANJEM jer ga je dobio prvosnitelj(predak), koji je najvjerojatnije bio č o b a n koji je čuao ovce. -- Ovo prezime nose često Hrvati, a potječu iz okolice Vinkovaca. U manjem broju ga nose i Mađari (iz Beloga Manastira) i Rusini. Danas u Hrvatskoj živi oko 200 nositelja ovoga prezimena, a najviše ih je u: Vukovaru, **Nuštru**, Puli, Selcima Đakovačkim kraj Đakova i u Belom Manastiru. (Izvor: [Mađarska prezimena u Hrvatskoj](#))

• Jurković

Prvi puta se spominju u 1359. st. u selu Tolšić a kasnije oko Donjeg Počitelja. Pripadaju rodu Bukovljana iz straog plemena Mogorovića u Lici. Rod se kasnije proširio u Brlogu, Dubravi (Brloškoj), Čanku, Perušiću, Kuterevu i drugim mjestima. Prema popisu iz 1712. spominju se Jurkovići u Budaku i Perušiću kao doseljenici iz Gorskog Kotara.

Između dva rata Jurkovići su došli u Kutinu, Novsku, Garešnicu i Pakrac. Jurkovića ima danas u Slavanskom Brodu. Doseljavaju iz okolice Otočca krajem 19. st. na područje Starog Slatinika. (<http://www.vrilo-mudrosti.hr/slavonija/slavonija1.htm>)

• Kalaica

Kalaice su Hrvati, najvećim dijelom iz Zapadne Bosne. Razmjerno najviše Kalaica u proteklih sto godina rođeno je u zapadnobosanskoj općini Livno. U Hrvatskoj danas živi oko dvjesto Kalaica u više od sedamdeset domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno trideset, pa se njihov broj do danas višestruko povećao.

• Kekez

Kekezi su Hrvati, najvećim dijelom iz okolice Omiša. Razmjerno najviše Kekeza u proteklih sto godina rođeno je u Katunima kraj Omiša, gdje se svaki sedmi stanovnik prezivao Kekez. U Hrvatskoj danas živi oko sedamsto Kekeza u oko dvjesto domaćinstava (954. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno četiristo, pa se njihov broj do danas gotovo udvostručio.

• Končevski

Prezime Končevski nose Hrvati, većim dijelom iz Lepoglave. U prošlih sto godina rođeno ih je razmjerno najviše u Velikom Rastovcu kraj Orahovice, gdje se svaki šezdeseti stanovnik prezivao Končevski. U Hrvatskoj danas živi oko sto Končevskih u oko četrdeset domaćinstava. Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća.

• Kovačević

Kovačevići su u najvećem broju Hrvati, dobrim dijelom iz Bosanske Posavine, prema nekim izvorima iz srednje Bosne ili Mačkovca u okolici Nove Gradiške, a u manjem broju mogu biti i Srbi (iz okolice Knina) te Bošnjaci (iz bosanske Posavine). Razmjerno najviše Kovačevića u proteklih sto godina rođeno je u bosanskoposavskoj općini Bosanska Gradiška gdje se svaki pedeseti stanovnik prezivao Kovačević. U Hrvatskoj danas živi oko 16 600 Kovačevića u preko 6 000 domaćinstava (2. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno 13 300, pa se njihov broj od tada povećao za petinu. Kovačevići su prisutni u svim hrvatskim županijama, u ukupno 399 općina i 1 133 naselja, najviše u Zagrebu (2 200), Osijeku (650), Slavanskom Brodu (600), Rijeci (550), i u Splitu (550). (<http://www.katuni.info/>)

• Leko

Prezime Leko nose Hrvati, najvećim dijelom iz Hercegovine, prema nekim izvorima iz Tihaljine. Razmjerno najviše Leka u proteklih sto godina rođeno je u hercegovačkoj općini Grude, gdje se svaki četrdeseti stanovnik prezivao Leko. U Hrvatskoj danas živi oko tisuću Lekovića u više od petsto domaćinstava (347. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno dvjesto, pa se njihov broj do danas višestruko povećao.

• Lovrić

Lovrići su gotovo u potpunosti Hrvati, većim dijelom iz okolice Trogira, dok prema drugim izvorima vuče podrijetlo iz okolice Sinja ili sela Odžak kod Livna (BiH). Vrlo rijetko su i Srbi (okolica Hrvatske Kostajnice). Razmjerno najviše Lovrića u proteklih sto godina rođeno je u Ražnju kraj Trogira, gdje se svaki drugi stanovnik prezivao Lovrić. U Hrvatskoj danas živi oko sedam tisuća Lovrića u oko tri tisuće domaćinstava (23. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno tri tisuće, pa se njihov broj do danas udvostručio.

• **Luketić**

Jedna od najvećih rodovskih zajednica ogulinskog kraja nastala u 15. st. na području srednjovjekovne Modruške županije. Prezime je nastalo od rodonačelnikova osobnog imena Luketa koje je izvedenica od svetačkog imena Luka. Prvi se put spominje u Modruškom urbaru 1486. u selu Gojmerje (Gomirje kod Vrbovskog) kmet Mihalj Luketić. Sudjeluju u kolonizaciji Korduna i plitvičkog kraja gdje se nastanjuju u selima Drage (24), Oštarski Stanovi (23), Crna Draga (11), Korana (83) i Rastovača (20). Također sele u središnju Liku, u kosinjski i gospički kraj. Krajem 19. st. i u prvoj polovici 20. st. Luketići, većinom kordunski, sele u brojna slavonska mjesta. U novogradiškom kraju nalazimo ih u selima Magić-Mala (28), Starci (27) i Vrbova (18). U istočnoj Slavoniji nastanjeni su u Lovasu (35) kod Vukovara i u Osijeku (28). (<http://www.vrilo-mudrosti.hr/slavonija/slavonija1.htm>)

• **Lukić**

Lukići su često Hrvati, većim dijelom iz bosanske Posavine, a prema nekim izvorima iz podvelebitskog kraja ili okolice Benkovca (Lukići). Ponekad su i Srbi (okolica Knina). Razmjerno najviše Lukića u proteklih sto godina rođeno je u bosanskoposavskoj općini Brčko. U Hrvatskoj danas živi oko pet tisuća Lukića u oko dvije tisuće domaćinstava (45. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno tri tisuće, pa se njihov broj do danas gotovo udvostručio. Glavni migracijski pravci Lukića u prošlom stoljeću zabilježeni su iz Brčkog (BiH) u Zagreb, iz Brčkog (BiH) u Otok te iz Modriče (BiH) u Osijek.

• **Magdić**

Veliki ogulinski rod nastao u 15. st. Prvi puta se spominju u ispravi Vuka Krste Frankopana iz 1630. god. U 18. st. sele u Bačevce kraj Virovitice. Početkom 20. st. Magdići sele u novogradiški kraj: Vrbovu, Starce i Vladisovo. (<http://www.vrilo-mudrosti.hr/slavonija/slavonija1.htm>)

• **Majstorović**

Majstorovići su u najvećem broju Hrvati, dobrim dijelom iz Srednje Bosne, a u manjem broju mogu biti i Srbi (iz Orahovice) te Bošnjaci (iz bosanske Posavine). Razmjerno najviše Majstorovića u proteklih sto godina rođeno je u srednjobosanskoj općini Kakanj. U Hrvatskoj danas živi oko dvije tisuće Majstorovića u oko osamsto domaćinstava (177. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno tisuću, pa se njihov broj do danas gotovo udvostručio.

• **Marić**

Izvjerni Nikola Marić doselio 1917. u Nuštar.

• **Marošević**

Maroševići su Hrvati, najvećim dijelom iz Srijema, Vojvodina, a prema nekim izvorima iz Imotske krajine. Razmjerno najviše Maroševića u proteklih sto godina rođeno je u Tisovcu kraj Nove Gradiške i Omanovcu kraj Pakraca, mjestima u kojima se svaki deseti stanovnik prezivao Marošević. U Hrvatskoj danas živi oko šesto Maroševića u više od dvjesto domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno tristo, pa se njihov broj do danas gotovo udvostručio.

• **Maslov**

Maslovi su Hrvati, najvećim dijelom iz okolice Omiša. Razmjerno najviše Maslova u proteklih sto godina rođeno je u Kreševu kraj Omiša, gdje se svaki deseti stanovnik prezivao Maslov. U Hrvatskoj danas živi oko 290 Maslova u preko 75 domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno 200, pa se njihov broj od tada povećao za pedeset posto. Maslovi su prisutni u deset hrvatskih županija, u ukupno 24 općine i 29 naselja, najviše u Splitu (100), Šestanovcu kraj Omiša (60), Omišu (25), **Nuštru i Ceriću** (15) i u Vinkovcima (10). (<http://www.katuni.info/>)

• **Matanović**

Matanovići su Hrvati, dobrim dijelom iz bosanske Posavine. Razmjerno najviše Matanovića u proteklih sto godina rođeno je u bosanskoposavinskim općinama Bosanski Brod i Orašje, u kojima se svaki devedeseti stanovnik prezivao Matanović. U Hrvatskoj danas živi oko dvije tisuće Matanovića u više od sedamstopešest domaćinstava (182. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno petsto, pa se njihov broj od do danas gotovo učetverostručio.

• **Matovina**

Matovine su Hrvati, najvećim dijelom iz Saborskog u okolici Ogulina. Razmjerno najviše Matovina u proteklih sto godina rođeno je u Saborskom, gdje se svaki deveti stanovnik prezivao Matovina. U Hrvatskoj danas živi oko sedamsto Matovina u više od dvjestopedeset domaćinstava (966. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno petsto, pa se njihov broj do danas povećao za nepunu polovinu. Glavni migracijski pravci Matovina u prošlom stoljeću zabilježeni su iz Saborskog u Ogulin, iz Saborskog u Rijeku te iz Saborskog u Zagreb. Matovine su prisutne u gotovo svim hrvatskim županijama, u ukupno 63 općine i 88 naselja, pretežito u urbanim sredinama (56%). Danas ih najviše živi u Zagrebu (130), Saborsku kraj Slunja (80), Ogulinu (60), Rijeci (60) i u Suhopolju kraj Virovitice.

• **Mecanović**

Mecanovići su Hrvati, najvećim dijelom iz okolice Vinkovaca. Razmjerno najviše Mecanovića u proteklih sto godina rođeno je u Ceriću kraj Vinkovaca, gdje se svaki dvadeseti stanovnik prezivao Mecanović. U Hrvatskoj danas živi oko sto Mecanovića u oko pedeset domaćinstava. Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća.

• **Medved**

Postoji više nesrodnih rodovskih zajednica u Hrvatskoj. Jedna je nastala na području Modruške župe i prvi puta se spominju u Modruškom urbaru iz 1486. god. U 19. st. Medvedi sele u Slavoniju: Nove Mikanovce, Stare Mikanovce i Razbojištu kraj Našica. U Srijem u 19 st. doselili su u Hrtkovce kraj Sr. Mitrovice i Kukujevce kraj Šida. (<http://www.vrilo-mudrosti.hr/slavonija/slavonija1.htm>)

• **Mesić**

Jedna od najvećih i najpoznatijih brinjskih rodovskih zajednica. Prvi puta se spominju 1551. na popisu brinjske vojne posade. Kroz stariju povijest Mesići su naselili Stajnicu, Jezerane, Razvali, Lipice, Letinac, Brinje i okolice, Smoljanc (Slunj), Mušaluk, Udbinu i Gospić. Tijekom 19. i 20. st. raselili su po Hrvatskoj: najviše oko Belišća, okolici Jastrebarskog (Prhoč, Orešje i Klinč Selo), Budainka, Oprisavci i Svilaj (Slavonski Brod), Budaševo, Tišina, Novo Selo, Hrastelnica i Galdovo (Sisak), okolici Đakova (Budrovci), Cernik (Nova Gradiška), Cetinograd, Drežnik i Rakiće (Samobor), Golobrdci (Požege), Našice, Gotalovo, Peteranac i Hlebine (Koprivnica), Hrastovac (Garešnica), Jamarici, Krivaja (Novska), Belišće, Orahovica, Osekovo i Voloder (Kušina), Osijek, Podgrađe, Retkovci (Vinkovci), Rijeka, Sesvete, Sisak, Požege, Županja i najviše u Zagrebu. (<http://www.vrilo-mudrosti.hr/slavonija/slavonija1.htm>)

• Mihaljević

1743. se prezime pojavljuje u Drežnici u obliku Mihaljević. Domaćini dvije kuće su te godine Luka i Mate Mihaljević. Za 25 godina je broj spao na jedno domaćinstvo, a opet je glava Mate. Nisam siguran je li taj Mate onaj isti Mate iz 1743. ili možda sin ili nećak. Imaju tradiciju da su došli s Livanjskog polja i da su rod s tamošnjim Mihaljevićima koji se isto tako bilježe 1743. (Izvor: <http://hercegbosna.org/forum/povijest/>)

• Mihaljković

Mihaljkovići su Hrvati, dobrim dijelom iz okolice Vinkovaca. Razmjerno najviše Mihaljkovića u proteklih sto godina rođeno je u Mihovljanu kraj Čakovca, gdje se svaki četrdeseti stanovnik prezivao Mihaljković. U Hrvatskoj danas živi oko osamdeset Mihaljkovića u oko trideset domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno četrdeset, pa se njihov broj do danas gotovo udvostručio.

• Milić

1 Milići su velikom većinom Hrvati, dobrim dijelom iz Srednje Bosne, prema nekim izvorima s Hvara ili iz Ravnih Kotara, a u manjem broju su i Srbi (iz Obrovca). Razmjerno najviše Milića u proteklih sto godina rođeno je u srednjobosanskoj općini Gornji Vakuf, gdje se svaki četrdeseti stanovnik prezivao Milić. U Hrvatskoj danas živi oko četiri tisuće Milića u oko tisućutristo domaćinstava (76. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno tri tisuće, pa se njihov broj do danas povećao za jednu trećinu. (*imehrvatsko.net*)

2. Milići se u Rujanima spominju 1768. godine, a 1743. godine ih nema na Livanjskom polju. Etnograf Mario Petrić je 1961. zabilježio tradiciju među Milićima da su "prije 150 godina" došli iz Rakitna. Očito se radi o periodu bližem 200 godina. Prezime Milić nije zabilježeno u Rakitnu zadnjih 250 godina. Postoji mogućnost da se u stvari radi o Milićevićima, ali popisi i livanjske matice jasno pokazuju da su se livanjski Milići pisali isključivo tako, a ne kao Milićević. Moguće je da se tradicija odnosi na Gradac kod Posušja, koji se nalazi ispod Rakitna i u kojem su 1743. živjeli neki Milići. (Izvor: <http://hercegbosna.org/forum/povijest/>)

3 Nuštarski Milići su se doselili oko 1960. g iz Prologa kod Livna, prethodno porijeklo im je vezano uz Rakitna u Hercegovini. Od 1960. do 1980 u Nuštru su postojale tri porodice Milića iz Prologa, ali nisu bile u nikakvom srodstvu. Ostale su dvije porodice, treća se preselila krajem sedamdesetih u Brnaze kod Sinja. (*AizT*)

• Novak

1 Prezime Novak nose Hrvati, najvećim dijelom iz Čakovca, a prema nekim izvorima s otoka Hvara, ali i Hercegovine (Polog) te Tolovca u općini Prozor, BiH. U prošlih sto godina rođeno ih je razmjerno najviše u Čakovcu, gdje se svaki trideseti stanovnik prezivao Novak. U Hrvatskoj danas živi oko jedanaest tisuća Novaka u oko četiri tisuće domaćinstava (6. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno deset tisuća, pa se njihov broj do danas samo neznatno povećao. Prezime izvedeno iz riječi novak - novi doseljenik, novonaseljen. Novak, Novotnji najčestotnija su prezimena u Češkoj i česta u Slovačkoj. (*imehrvatsko.net*)

2 U prvom popisu iz 1743. spominje se da se u Vlasničima nalazi Vidan Novaković sa 7 članova. Vidanov sin Marko ostaje u Vlasničima i od njega su današnji Novaci u Pologu a njegov brat Petar seli u Soviće. (<http://monografijapolog.blogspot.com>)

• Pandurović

Pandurovići su velikom većinom Hrvati, dobrim dijelom iz okolice Vinkovaca, a u manjem broju su i Srbi. Razmjerno najviše Pandurovića u proteklih sto godina rođeno je u Nuštru kraj Vinkovaca, gdje se svaki pedeseti stanovnik prezivao Pandurović. U Hrvatskoj danas živi oko devedeset Pandurovića u više od trideset domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno sto, pa se njihov broj do danas smanjio čak za jednu petinu.

• Pavić

Pavići su uglavnom Hrvati, većim dijelom iz okolice Krapine, a prema nekim izvorima iz Požege ili Poljica, te su rijetko i Srbi (iz okolice Duge Rese). Razmjerno najviše Pavića u proteklih sto godina rođeno je u Lukovčaku kraj Krapine, gdje se gotovo svaki stanovnik prezivao Pavić. U Hrvatskoj danas živi oko osam tisuća Pavića u više od dvije tisuće domaćinstava (19. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno četiri tisuće, pa se njihov broj do danas gotovo udvostručio.

• Perić

Perići, čije se prezime različito izgovara: Périći (postalo od muškog imena Péro ili Pére) i Perići (nastali od ženskog imena Pera) sa 78 obitelji i 315 duša, jedan su od najbrojnijih duvanjskih rodova. Članovi ovog roda žive u Eminovu Selu (30 obitelji. 120 članova), na Kolu (25, 96), u Tomislavgradu (19, 80), Oplećanima (2, 8), Kovačima (1, 6), u Podgaju (1, 5) u Roškom polju (3, 12).

Povjesničar Nikola Mandić utvrdio je da svi Perići "nisu istog krvnog podrijetla. Jedni su starinom iz Tihaljine, a drugi su nastali od Šimića, u Grudama, u zaseoku Dragičina, dok su treći najbrojniji podrijetlom iz istočne Hercegovine." Treba im dodati i četvrtu granu, i to Perića, danas nastanjenih na livanjskom području (u Kovačičima, Donjim Runjanima i Crnom Lugu - odselili 1941. godine u Vukovar), a koji su postali od Bralića iz Dicma, sela između Sinja i Splita, a odakle su doselili oko 1760. godine.

Što se tiče Perića iz Tihaljine pokraj Gruda, biskup je fra Pavo Dragičević u popisu bosanskohercegovačkih Hrvata katoliika 1741/42. godine zabilježio osmočlanu obitelj Joze Perića (Josephus Perich), a 1768. godine biskup fra Marijan Bogdanović je u svoj popis uvrstio 25-člano domaćinstvo Grge Perića. "U Tihaljini se 1743. i 1768. nalazila obitelj Tome Perića... Po predaji, stanovali su u Zasidama (predio Tihaljine), gdje i sada postoji za vođu Perića kamenica. Zbog nekog sukoba s Bukičima (zabilježeni u Tihaljini u oba biskupska popisa), odselili su na Humac, i Dedići na Humcu su njihovi potomci."

O tihaljinskim Perićima (Mate s osmočlanom i Jure s petočlanom obitelji) prvi pisani spomen datira iz 1686. godine, kada su oni sa zbijegom stanovnika sela Vinjana privremeno sklanjaju ispred turskog zuluma na područje Gornjih Brela. Trojica Perića - Grgo, Luka i Andrija bit će na povratku (1725-26.) među onim domaćinima u selu Podbablje koji će od mletačkih vlasti dobiti zemljište, a u Prološču će se u istoj ulozi pojaviti Luka Perić, koji je "s 12 čeljadi dobio kuću u Poljicima (Bušanje) i 22 kanapa zemlje." Predio Kamenmosta, gdje dana s žive imotski Perići, zove se Perića Brig. Što se, pak, tiče vinjanskih Perića, oni se iz zbijega s područja Brela vraćaju iza 1725. godine, jer ih nema pri diobi zemljišta 1725. godine. I tihaljinski Perići napuštaju djedova ognjišta, a seobom jednog od njih Luke sina Petrovog 1818. Perići postaju stanovnici Studenaca pokraj Ljubuškog.

Druga loza Perića, onih grudskih, 1741/42. godine biskup je fra. Pavo Dragičević zatekao u Grudama šestočlanu obitelj Ante Perića, a taj će domaćin 1768. godine u popisu biskupa fra. Marijana Bogdanovića imati u obitelji dvoje ukućana više. "Simun, sin Ante Perića, koji je rođen oko 1760. godine, oženio se Anđom, rođenom Šimic, s kojom je imao dva sina: Tomu, rođenom 1795. i Jozu 1797. godine. Šimun se oko 1816. godine sa svojom obitelji iz Dragičine (tada zaselak Gruda) preselio na Humac kod Ljubuškog, gdje mu se stariji sin Tomo 1820. godine oženio Stanom, kćeri Vidana Jurkića iz Zvirića, a mlađi sin Jozo se oženio 1823. godine Marom, kćeri Nikole Nosića. Na Humcu su se često upisivali s tri prezimena Šimic Dedić Perić."

Perići doseljavaju i u Cetinsku krajinu, ali odakle? Možda s onih 400 obitelji s duvanjskog područja, pa nitko od Perića nije ostao na djedovini, ili pak iz Tihaljine, ili s imotskog područja, ali su stigli u velikom broju. U Alberghetijevu zemljišniku 1725/29. godine pojavljuju se dvije obitelji banderije harambaše Ivana Filipovića iz Podvaroša: Perić-Zagorac i Perić-Babeg (on je dobio zemlje na tri mjesta: u Suhaču, na Krinju i Jasenskom), obitelji s prezimenom Perić pojavljuju se kao primatelji zemljišta od mletačkih vlasti u

banderiji Martina Jadrijevića iz Podvaroši, u banderiji harambaše Jure Dotura u Turjacima, u banderiji harambaše Bože Maretića (Perić(ević)) i u banderiji harambaše Prološčića u Podravlju. U to vrijeme spominje se i obitelj s prezimenom Perić-Jadrić. 1770. godine.

Oko 1780. godine Perići iz Dicma (zaselak Ercegovci, što, dakako, nije slučajno) sele na livanjsko područje, sačuvavši sjećanje da su se u Dicmu zvali Bralići.

Današnji Perići na derventske-plehanskom području (naselja Žeravac, Brezice, Mišinci, Johovac i Sočenica) potomci su hercegovačkih i imotskih Perića, a doseljavaju između 1760. i 1810. godine. Za ovaj rad je zanimljiva bilješka u maticama župe Plehan iz 1816. godine, kada je zapisano da je u selo Poljare doselio Jure Perić i Jelina, rođena Ljubas "iz Roškog Polja." Znači Perići su već tada na duvanjskom području.

Ima naznaka, a za konačnu potvrdu trebat će dodatna istraživanja, da su duvanjski Perići podrijetlom iz Tihaljine, a Perići s imotskog ili pak sinjskog područja. Možda je u jednom i drugom slučaju u pitanju povratak s privremenog boravka na mletačkim teritorijama na pradedovska ognjišta na Duvanjskom polju, što za to doba nije bila nikakva rijetkost. Perići iz Eminova Sela imaju predaju da su doselili sa Sviba.

O istočnohercegovačkim Perićima ukratko: prvi se put spominju 1489. godine u Dubljanima - Popovo polje, u 17 stoljeću upisani su u selima oko Popova polja i u stolačkom kraju (Ravno, Orahovo, Donja Dubravica), zatim na Dubrovačkom primorju (Čepikuće, Majkovi, Trsteno, Osojnik) i na području Zažablja. (Izvor: <http://hercegbosna.org/forum/povijest/>)

• Perković

Stari brinjski rod. U popisu brinjske vojne posade. se spominju 1653. god. U Senju se spominje vojnik Brana Perković 1540. god. Nakon oslobođanja od Turaka, u 18. st. Perkovići sele u gospičko područje (Oštra), Udbinu i Podlapaču. Tijekom 19. i 20. st. migriraju u: Orahovicu, Kutinu, Čačince, Osijek i okolice, Vinkovce i okolice, Otok, Valenovac, Sisak i okolice, Budaševo, Timarce, Slovincine, Petrinju, Đakovo, Belišće, Bilje, Čepin, Našice, Komletince, **Nuštar**, Ivankovo, Slatinu, Virovoticu, Požegu, Pleternicu, Slavonski Brod, Gornju Vrbu, Donje Andrijevece, Brodski Stupnik, Bjelovar, Rijeku, Dugo Selo i najviše Zagreb.

• Pernar

1 Pernari su Hrvati, najvećim dijelom iz okolice Senja Brinje), a prema nekim izvorima iz Novigrada kraj Zadra. Razmjerno najviše Pernara u proteklih sto godina rođeno je u Lipicama kraj Otočca, gdje se svaki sedmi stanovnik prezivao Pernar. U Hrvatskoj danas živi oko devetsto Pernara u više od tristo domaćinstava (646. prezime prema brojnosti). Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća.

2 Mala rodovska zajednica nastala na modruško-ogulinskom području. Tijekom velikih naseljavanja od 1689. godine pa nadalje slabije naseljavaju Stajničko polje. Pernara ima u Slavanskom Brodu.

• Petikić

1 Prezime Petikić nalazimo vrlo rijetko u Hrvatskoj, a vjerojatno dolazi iz Osijeka. (*ImeHrvatsko.net*)

2 Šokački rod Petikića od starine je živio u neposrednoj blizini stare crkve. Petikići su autohtoni Šokci, koji su, možda, tu živjeli i za vrijeme Turaka. Osim iseljenih Petikića (Ivankovo, Nuštar, Zagreb), te onih u Šaregradu, u Hrvatskoj nema obitelji ovoga prezimena. Prvi zapis u matici krštenih župe vinkovačke nalazimo 3. rujna 1720., kada je kršten Matija, sin Luke i Helene Petikich. Iste je godine umro neki Petar Petikich. U 18. stoljeću bilo je u Vinkovcima oko 20 oženjenih parova s mnogo djece (SPA). Godine 1767. Jakob Petikić imao je 10 članova obitelji, a Karlo 3 člana. Postupno su se smanjivali, pa su 1890. godine imali tri kuće: gr. ul. 54. Petikić zadruga, kbr. 51., sada Duga ulica br. 71. gr. ul. 625. Petikić zadruga, kbr. 637., sada Duga ulica br. 73. gr. ul. 109. Petikić zadruga, kbr. 101., sada Ul. Ivana Gorana Kovačića br. 4. (po selu Bijacini). (Izvor: *Tomo Šalić: "Vinkovački šokački rodovi"*)

• Perković

Stari brinjski rod. U popisu brinjske vojne posade. se spominju 1653. god. U Senju se spominje vojnik Brana Perković 1540. god. Nakon oslobođanja od Turaka, u 18. st. Perkovići sele u gospičko područje (Oštra), Udbinu i Podlapaču. Tijekom 19. i 20. st. migriraju u: Orahovicu, Kutinu, Čačince, Osijek i okolice, Vinkovce i okolice, Otok, Valenovac, Sisak i okolice, Budaševo, Timarce, Slovincine, Petrinju, Đakovo, Belišće, Bilje, Čepin, Našice, Komletince, Nuštar, Ivankovo, Slatinu, Virovoticu, Požegu, Pleternicu, Slavonski Brod, Gornju Vrbu, Donje Andrijevece, Brodski Stupnik, Bjelovar, Rijeku, Dugo Selo i najviše Zagreb.

• Pezić

Pezići su dobili naziv po praocu Perić (r. 1790. ili 1787.) koji je imao naziv Pezo. (<http://monografijapolog.blogspot.com>)

• Radić

Radići su po tradiciji u ljubuški kraj došli u vrijeme "francuske vlasti" iz Drinovaca. Ova tradicija je gotovo sigurno istinita, jer se u ljubuškim maticama pojavljuju tek 1799. godine, iako matice počinju 1785. Radi se o obitelji Stipana Radića i Pere rođene Šošić. Kako su Šošići stariji ljubuški rod, čini se da se Stipan oženio nakon dolaska iz Drinovaca. Moguće je da je došao na ženinstvo. U Drinovcima Radića ima 1768. godine. (Izvor: <http://hercegbosna.org/forum/povijest/>)

• Rimac

1. Rimci su Hrvati, najvećim dijelom iz zapadne Bosne, a prema nekim izvorima iz Prološča Donjeg, pokraj Imotskog. Razmjerno najviše Rimaca u proteklih sto godina rođeno je u zapadnobosanskoj općini Livno, gdje se svaki šezdeseti stanovnik prezivao Rimac. U Hrvatskoj danas živi oko tisuću Rimaca u više od tristopedeset domaćinstava (511. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno sto, pa se njihov broj do danas višestruko povećao.

2. Rimci su po tradiciji starinci na Livanjskom polju. Prilično su rasprostranjeni po kraju, a 1961. ih je bilo u Zagoričanima, M. Kablčićima, Strupniću, Kovačićima, Čelebiću, G. Rujanima i Lištanima. I kod njih se može primijetiti da su koncentrirani u srednjem dijelu Livanjskog Polja, mada ih ima i na samom istočnom rubu u Zagoričanima. 1741. Rimci su zabilježeni u Grgurićima i Čelebiću. Prije 100 godina, par obitelji je iselilo na Glamočko polje, a nakon 2. svj. rata su iseljeni po cijelom svijetu. Etimologija prezimena nije mi poznata. (Izvor: <http://hercegbosna.org/forum/povijest/>)

• Rubić

Rubići su Hrvati, najvećim dijelom iz okolice Omiša (Katuni). Razmjerno najviše Rubića u proteklih sto godina rođeno je u Katunima kraj Omiša, gdje se svaki deseti stanovnik prezivao Rubić. U Hrvatskoj danas živi oko 440 Rubića u preko 130 domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno 270, pa se njihov broj do danas gotovo udvostručio. Rubići su prisutni u većini hrvatskih županija, u ukupno 35 općina i 47 naselja, najviše u Splitu (130), Zagrebu (50), Šestanovcu (45), Katunima (40) kraj Omiša, te u **Nuštru** (30). (<http://www.katuni.info/>)

• Rupčić (Rubčić)

1 Jedno su od najstarijih hrvatskih plemićkih rodova. a podrijetlom su iz Bosne. Prema popisu iz 1948. god. Rupčiči su živjeli u 165 naselja u Hrvatskoj. Osim u Zagrebu živjeli su u Švici, Ličkom Lešću, Rastokama, Bužimu kod Gospića, Munjavi Modruškoj, Desmercima kod Ogulina, Zagonu kod Novog Vinodolskog i Svetom Jurju. Najstariji dokument s ovim prezimenom je iz 1371. god. Oko 1700. god. Rupčiči dolaze u Gacku i Liku odakle će se raseliti po cijeloj Hrvatskoj. Početkom 18. st. iz Senja su Rupčiči doselili u Podgorje i zatim u Pazarište, Lovinac, Perušić, Udbinu i Smiljane i pomiješali se s Bunjevcima. Doselili su i u Ličko Lešće, Rastoke kraj Gospića i Rupčiče kraja Gračaca. Oko 20-ih godina 20. st. Rupčiče nalazimo u Slavoniji, Baniji, Podunavlju, Bjelovaru, Slavonskom Brodu, Čazmi i Kutini. [1] Po popisu stanovništva iz 1712. godine nalazimo ih u Lici u: Pazarištu, Udbini, Svetom Roku i Ričicama. U Gacku, tj. u okolici Otočca naselili su se početkom 18. stoljeća iz Senja u mjesta Čović, Lešće i Švicu. [7] (Virovitica), Feričancima, Osijeku i Sisku.

2 Jedno su od najstarijih hrvatskih plemićkih rodova. a podrijetlom su iz Bosne. U dokumentima prezime se spominje još u oblicima Rubchich, Rubtschitsch, Rubčić i Rupčić. Danas prevladava noviji oblik Rupčić. Prema popisu iz 1948. god. Rupčiči su živjeli u 165 naselja u Hrvatskoj. Spominju se u pisanim dokumentima još u 14. st. Podrijetlo im je iz Huma (Hercegovinae, selo Hardomilje, okolica Ljubuškog), gdje i danas žive potomci ove obitelji. Najstariji pouzdani povijesni dokument koji je potvrđen i u kojem se spominje ovo prezime jest dokument iz 1371. godine, u kojemu se među sucima u Humu navodi i ime Nelipče Rupčića. Padom Bosne i Hercegovine pod Turke u drugoj polovici 15. stoljeća neki članovi ove obitelji iz sigurnosnih razloga naseljavaju se u okolici Imotskog (Lovreč) te oko Klisa i Poljica. Odmah se uključuju u vojničku službu i postaju istaknuti branitelji Klisa u vrijeme najveće opsade Turaka. Nakon pada Klisa pod Turke 1537. godine i kasnije, bježeći pred Turcima Rupčiči dolaze u Senj.

Vođe kliških ustanika iz 1582. i 1586. godine, među kojima su bili i Rubčići-Rupčiči, morali su napustiti Klis i okolice te se ubrzo naseljavaju u grad Senj, gdje odmah kao iskusni ratnici ulaze u stalnu vojnu posadu. Rupčiči i Rosandići se iz Senja oko 1700. godine, tj. nakon oslobođenja Like od Osmanlija naseljavaju u Gacku, Liku i Krbavu, gdje i danas u velikom broju žive potomci tih poznatih kliških i senjskih uskoka. Među uskočkim vođama 1597. godine, spominju se DMITAR Rubčić, uskočki knez Nikola Rubčić, a potom na otoku Šipanu pokraj Dubrovnik 1601. i uskok Bare Rubčić, koji je poginuo u borbama između senjskih uskoka i Dubrovčana. Kada je zloglasni senjski komesar Josip Rabatta zabranio vojničku službu onim uskokima koji su htjeli predati Klis u ruke Senjana, među najistaknutijim kliškim vojnicima navedeni su Mikula i Ivaniš Rubčić-Rupčić, čiji će se potomci kasnije naseliti iz Senja Gacku i Liku.

Osim u Zagrebu živjeli su u Švici, Ličkom Lešću, Rastokama, Bužimu kod Gospića, Munjavi Modruškoj, Desmercima kod Ogulina, Zagonu kod Novog Vinodolskog i Svetom Jurju. Oko 1700. god. Rupčiči dolaze u Gacku i Liku odakle će se raseliti po cijeloj Hrvatskoj. Početkom 18. st. iz Senja su Rupčiči doselili u Podgorje i zatim u Pazarište, Lovinac, Perušić, Udbinu i Smiljane i pomiješali se s Bunjevcima. Doselili su i u Ličko Lešće, Rastoke kraj Gospića i Rupčiče kraja Gračaca. Oko 20-ih godina 20. st. Rupčiče nalazimo u Slavoniji, Baniji, Podunavlju, Bjelovaru, Slavonskom Brodu, Čazmi i Kutini.

U popisu obitelji koje su 1686. poslije oslobođenja od Osmanlija naselile Trnovac, Bužim i Smiljan nalazi se i ime Mate Rubčića koji je imao 8 članova obitelji. Po popisu stanovništva iz 1712. godine nalazimo ih u Lici u: Pazarištu, Udbini, Svetom Roku i Ričicama. U Gacku, tj. u okolici Otočca naselili su se početkom 18. stoljeća iz Senja u mjesta Čović, Lešće i Švicu. Rupčiči se pojedinačno naseljavaju u Brinje, u selo Blažane te u Jezerane, a jedna obitelj odlazi u Cerovik, preko planine Kapele u Ogulinsko-modruškom dolini. Prema podatcima iz popisa stanovništva iz 1931. godine u Oštarijama su živjele 4 obitelji, u Modrušu 7, u Staroj Kršiji 5, u Oštarijskim Stanovima 8 te u Rakovici (u slunjskom kraju) 5 obitelji Rupčića. U ispravi kneza Vuka Krste Frankopana spominje se 1630. godine ogulinski građanin Grubiša Rupčić. U Gacku, tj. u okolici Otočca, Rupčiči su došli iz Senja početkom 18. stoljeća u mjesta Čović, Lešće i Švicu. U Kompolju kod Otočca u Gackoj Rubčići-Rupčići nisu starosjedioci, nego se smatraju doseljenicima tijekom 18. stoljeća također iz Senja, a danas tu žive svega dvije obitelji koje su došle iz Švice ženidbom. U Rastokama u Lici je 1931. godine prema podatcima iz popisa stanovništva živjelo 19 obitelji Rupčića. (<http://www.vrilo-mudrosti.hr/slavonija/slavonija1.htm>)

▪ Sabljak

Rodovska zajednica nastala u 15. st. na području srednjovjekovne Psetske župe (Cazinska krajina). U prvoj polovici 16. st. jedna skupina seli uslijed turskih ratova u Modrušku župu. Dio koji su ostali prešli su na islam. Krajem 19. st. i u prvoj polovici 20. st. brojni Sabljaki, posebice kordunski, nastanjuju mnoga slavonska sela. Najviše Sabljaka je u novogradiškom kraju, u selima Magić Mala (20), Bili Brig (10), Starci (16) i Vrbova (14). Skupine Sabljaka nastanjuju i Slavonski Brod (19) i Lovas (78) kod Vukovara. Krajem 19. st. sudjeluju u ogulinsko-modruškom seljenju u sisački kraj gdje se nastanjuju u selu Galdovo Erdedsko (10), Hrastelnica (16) i Palanjek (8).

Prezime Sabljak se prvi puta spominje u Brinju pri popisu primorske krajine 1551. godine. Od prebjeglih Sabljaka iz Cazinske krajine prvi se spominje Ivan S. kao vojnik Brinjske utvrde 1551. Sabljaki nestaju početkom 17. st. u brinjskom kraju (u listini iz 1645. navodi se da je Sabljakovo Selo pokraj Brinja pusto).

Prezime Sabljak se navodi i u naseljavanju Udbine nakon oslobođenja od turske vlasti po popisu doseljenih do 1712. godine. Postoji zapis i o ličkim naseljenicima iz 1700. godine gdje se Sabljaci spominju kao doseljenici u Udbinu a nazivaju se kranjcima. Kranjci su lički doseljenici koji su došli iz Gornjeg Pokuplja, tj. hrvatski ili slovenski kajkavci, koje su štokavski Hrvati prozvali „Kranjciima“.

U istočnom Srijemu naseljavaju Srijemsku Mitrovicu, Nikince i Novi Slankamen. Krajem 19. st. i u prvoj polovici 20. st. brojni Sabljaki, posebice kordunski, nastanjuju mnoga slavonska sela. Najviše Sabljaka je u novogradiškom kraju, u selima Magić Mala (20), Bili Brig (10), Starci (16) i Vrbova (14). Skupine Sabljaka nastanjuju i Slavonski Brod (19) i Lovas (78) kod Vukovara. Krajem 19. st. sudjeluju u ogulinsko-modruškom seljenju u sisački kraj gdje se nastanjuju u selu Galdovo Erdedsko (10), Hrastelnica (16) i Palanjek (8). [2]

Prezime Sabljak se pojavljuje i u obliku Sabljaković. Jezično srodna prezimena istog značenja su Sabljar, Sabljarić, Sabljaš, Sabljica i Sabljic. Prezime je tipično za ogulinski kraj, posebice za uže ogulinsko i modruško područje. (<http://www.vrilo-mudrosti.hr/slavonija/slavonija1.htm>)

▪ Seretin

Seretini su Hrvati, dobrim dijelom iz okolice Ivanca. Razmjerno najviše Seretina u proteklih sto godina rođeno je u Vukovoju kraj Ivanca, gdje se svaki dvadeseti stanovnik prezivao Seretin. U Hrvatskoj danas živi oko devedeset Seretina u oko trideset domaćinstava. Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća.

▪ Sesar

1. Sesaru su Hrvati, najvećim dijelom iz Hercegovine. Razmjerno najviše Sesaru u proteklih sto godina rođeno je u hercegovačkoj općini Široki Brijeg, gdje se svaki šezdeseti stanovnik prezivao Sesar. U Hrvatskoj danas živi oko sedamsto Sesaru u oko dvjestopedeset domaćinstava (996. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno sedamdeset, pa se njihov broj do danas višestruko povećao.

2. Sesaru se u Kočerinu pod ovim prezimenom prvi put spominju 1768. godine kad u selu živi velika zadruga Stipana Sesaru s 27 članova. 1743. su zapisani pod starijim prezimenom Udovičić. Po tradiciji, Sesar/Udovičići su ogranak starog roda Radman s Brotnja. Njih odavno nema na Brotnju, no 1694. se spominje Jure Radman koji se istakao u borbama kod Gabele na Neretvi. (Izvor: <http://hercegbosna.org/forum/povijest/>)

▪ Soldo

Solde su izvorno sa Lišćice. Matica im je selo Britvica, odakle su se raširili u druga sela širokobriješke općine, kao i u dalje krajeve Hercegovine. Ovu tradiciju čini se potvrđuje i katolički popis iz 1741. godine. Na tom popisu sela Britvica nema, ali su u Grudama zabilježeni Solde. Pošto su Grude prvo selo na zapadu od Britvice, a same Britvice nema, vjerojatno se može uzeti da je Britvica tada bila mahala sela Grude. Značenje prezimena je potpuno jasno, i dolazi od talijanskog soldato ili vojnik. Po jednoj od obiteljskih tradicija, predak Soldi je bio u mletačkoj vojsci. Nadimak je mogao nastati i na druge načine, pa čak i ruganjem čovjeku koji je bio plašljiv pa je nazvan Soldo. Opriječne su tradicije o ranijem prezimenu. Po jednoj, prezivali su se Grubišić. Po drugoj, prezivali su se Crnac, a još ranije Karačić. Crnac je očito toponimičko prezime u vezi sa selom Crnac, pa ako su se i prezivali Crnac, Solde su to prezime mogli imati tek nakon što su došli iz istoimenog sela. Znači najstarije prezime je ili Grubišić ili Karačić. Grubišića i danas ima dosta u zapadnoj Hercegovini, ali se većinom pišu kao Grubešić. Na popisu 1741. se bilježe samo kao Grubišić, što znači da je to stariji, ispravniji oblik. Grubišića je tada bilo dosta u Mostarskom Blatu, ali ih popis bilježi i u Grudama kao i u Kočerinu koji je isto tako susjedan Britvici, ali s juga. S obzirom da su i Solde i Grubišići još u XVIII stoljeću živjeli na istom području i čak i u istim selima, sasvim je moguće da su Solde odvojak Grubišića. (Izvor: <http://hercegbosna.org/forum/povijest/>)

▪ Šarčević

Šarčevići su uglavnom Hrvati, većim dijelom iz Rame (BiH), a rjeđe su i Srbi (Lipik), te Bošnjaci (Bosanska Krajina). Razmjerno najviše Šarčevića u proteklih sto godina rođeno je u ramskoj općini Prozor. U Hrvatskoj danas živi oko tisuću Šarčevića u više od četrstopeneset domaćinstava (409. prezime prema brojnosti). Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća.

- **Šarić**

Šarići su pretežito Hrvati, većim dijelom iz okolice Makarske, a vrlo su rijetko Srbi (okolica Knina), te Bošnjaci (tuzlanska regija, BiH). Razmjerno najviše Šarića u proteklih sto godina rođeno je u Župi kraj Makarske i Dragama kraj Biograda na Moru, mjestima u kojima se svaki šesti stanovnik prezivao Šarić. U Hrvatskoj danas živi oko sedam tisuća Šarića u više od dvije tisuće domaćinstava (24. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno četiri tisuće, pa se njihov broj do danas gotovo udvostručio.

- **Šimunić**

Šimunići su Hrvati, većim dijelom iz okolice Zadra, a prema drugim izvorima iz okolice Bilaja ili Otočca. Razmjerno najviše Šimunića u proteklih sto godina rođeno je u Bibinju kraj Zadra, Hrvatskom Polju kraj Otočca i Bilaju kraj Gospića, mjestima u kojima se svaki osmi stanovnik prezivao Šimunić. U Hrvatskoj danas živi oko tri tisuće Šimunića u oko devetsto domaćinstava (131. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno dvije tisuće, pa se njihov broj do danas samo neznatno povećao.

- **Šimunović**

Šimunovići su Hrvati, dobrim dijelom iz srednje Bosne, a prema nekim izvorima iz zapadne Hercegovine. Razmjerno najviše Šimunovića u proteklih sto godina rođeno je u srednjobosanskoj općini Jajce, gdje se svaki šezdeseti stanovnik prezivao Šimunović. U Hrvatskoj danas živi oko četiri tisuće Šimunovića u više od tisućudvjesto domaćinstava (69. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno dvije tisuće, pa se njihov broj do danas gotovo udvostručio.

- **Smilović**

Smilovići su često Hrvati, najvećim dijelom iz okolice Pazina, a u manjem broju su i Talijani (iz Buja). Razmjerno najviše Smilovića u proteklih sto godina rođeno je u Tupljaku kraj Pazina, gdje se svaki peti stanovnik prezivao Smilović. U Hrvatskoj danas živi oko 270 Smilovića u preko 80 domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno 240, pa se njihov broj od tada samo neznatno povećao. Smilovići su prisutni u osam hrvatskih županija, u ukupno 27 općina i 35 naselja, najviše u Splitu (40), Tupljaku kraj Pazina (35), Potpićnu kraj Labina (30), Rijeci (25) i u Šestanovcu kraj Omiša (20).. (<http://www.katuni.info/>)

- **Špoljarić**

Špoljarići su Hrvati, većim dijelom iz okolice Gospića, a prema nekim izvorima iz okolice Bjelovara. Razmjerno najviše Špoljarića u proteklih sto godina rođeno je u Bakovcu Kosinjskom kraj Otočca, gdje se svaki četvrti stanovnik prezivao Špoljarić. U Hrvatskoj danas živi oko tri tisuće Špoljarića u oko tisućudvjesto domaćinstava (86. prezime prema brojnosti). Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća.

- **Toth**

Tothovi često Hrvati, većim dijelom iz okolice Đurđevca, a prema nekim izvorima iz Mađarske. Ponekad su i Mađari (okolica Vinkovaca). Razmjerno najviše Tothovih u proteklih sto godina rođeno je u Ždali kraj Đurđevca, gdje se svaki četrdeseti stanovnik prezivao Toth. U Hrvatskoj danas živi oko osamsto Totha u oko tristopedeset domaćinstava (802. prezime prema brojnosti). Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća. Najveća dva migracijska pravca Totha u prošlom stoljeću zabilježena su iz Gole u Koprivnicu te iz Vukovara u Zagreb.

- **Trepšić**

Prezime Trepšić izvedeno je od nadimka ili prezimena Trepša. To je postalo od glagola treptati, kojemu je u Rječniku JAZU/HAZU navedeno nekoliko značenja, a teško je reći od kojega je postalo.:misli: - Danas u Hrvatskoj živi oko 120 Trepšića, najviše u Prnjavoru kraj Đakova oko 35, Zagrebu 25, Slav. Brodu i Nuštru po 15, Osijeku 7. - Pretežno su Hrvati. Ovi podaci o nacionalnosti navedeni su u "Enciklopediji hrvatskih prezimena", u kojoj ima netočnih uopćavanja, i treba ih uzeti s rezervom.

- **Vuković**

Prezime rasprostranjeno po cijeloj Hrvatskoj. Prvi puta se spominju 1129. god. u darovnici zadarskog biskupa. U Ogulinko-modruškoj udolini prezime se javlja 1630. god. Nakon oslobađanja od Turaka, ogulinski Vukovići sele u brinjski kraj (Mali Kut, Lipice, Brinje, Jezerane i Stajnicu), na Kordun, Saborsko i Plaški. Prema popisu stanovnika iz 1930. god. Vukovići su živjeli u: Brinju, Slav. Brodu, Vinkovcima, Gradišci, Sisku, Viru, Čazmi, Đakovu, Kutini, Budaku, Našicama, Novskoj, Miholjcu, Mušaluku, Podlapcu, Valpovu i Vukovaru.

- **Wagner**

Prezime Wagner u Hrvatskoj nose Hrvati, većim dijelom iz Pakraca, a prema nekim izvorima potječu iz Bečkog Novog Mjesta (Austrija). Razmjerno najviše Wagnera u proteklih sto godina rođeno je u Pakracu. U Hrvatskoj danas živi oko sto Wagnera u oko osamdeset domaćinstava. Podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća.

- **Wild**

Prezime Wild nalazimo vrlo rijetko u Hrvatskoj, a vjerojatno dolazi iz Osijeka.

- **Zovko**

1. Prezime Zovko nose Hrvati, najvećim dijelom iz Hercegovine (prema nekim izvorima iz šire okolice Širokog Brijega ili Vinjana Gornjih Posuških). U prošlih sto godina rođeno ih je razmjerno najviše u hercegovačkim općinama Mostar i Široki Brijeg, u kojima se svaki osamdeseti stanovnik prezivao Zovko. U Hrvatskoj danas živi oko dvije tisuće Zovkovih u oko šestopedeset domaćinstava (270. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno tristo, pa se njihov broj do danas upeterostručio. Glavni migracijski pravci Zovkovih u prošlom stoljeću zabilježeni su iz Širokog Brijega (BiH), iz Mostara (BiH) te iz Donjeg Vakufa (BiH) u Zagreb.Izvor: <http://monografijapolog.blogspot.com>

2. Zovke su vrlo staro hercegovačko prezime. Najstariji spomen ovog prezimena nalazimo u mletačkim spisima u kojima se navodi kako su nakon oslobođenja Sinjske krajine od Turaka 1686. na to slobodno područje iz Hercegovine izbjeglo je mnogo stanovnika ispod turske vlasti a među njima se nalazio i Jure Zovković, serdar.

Od Zovaka su nastala ova prezimena: Bandići, dio Bošnjaka, Delići, Džebe, Čutuci, Karlovići, Kozarići, Logare, Markići, Palci, Pivci, Tomići, Sutoni, Šilići i bjelopoljski Boškovići. U grudskoj Dragičini nema prezimena Zovko ali se dio sela zove Zovkovina što je znak da su tu bile Zovke ali su se s vremenom raselili ili su promijenili prezime. Iz Pologa su se Zovke odselile u Iliče, Cim, Konjic i jedan ogranak bjelopoljskih Zovaka je iz Pologa.

• Živković

Živkovići su velikom većinom Hrvati, dobrim dijelom iz Bosanske Posavine, a prema nekim izvorima iz Kostreća, okolice Šibenika (Zaton) ili Driša (selo Živkovići). Ponekad su i Srbi (okolica Slatine). Razmjerno najviše Živkovića u proteklih sto godina rođeno je u bosanskoposavskoj općini Orašje, gdje se svaki četrdeseti stanovnik prezivao Živković. U Hrvatskoj danas živi oko šest tisuća Živkovića u više od dvije tisuće domaćinstava (35. prezime prema brojnosti). Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno pet tisuća, pa se njihov broj do danas povećao za jednu petinu. Glavni migracijski pravci Živkovića u prošlom stoljeću zabilježeni su iz Orašja (BiH) u Županju te iz Orašja (BiH) i Bihaća (BiH) u Zagreb. (izvor: ime hrvatsko.net)

Nuštarke Živkoviće poznajemo kao starosjedioce (danas ih nema, posljednji je bio Marko Živković) i *došlje* (postojala je jedna veća obitelj Živkovića doseljenih iz Bos. Posavine čiji su se svi potomci iselili u Austriju, te jedna druga obitelj (u kojoj je ostala samo jedna osoba s tim prezimenom))

Podijelite:

«

KOMENTARI

#7 **VLADIMIR RUBIĆ** 2013-10-06 19:09

Sramno je da su izostavljena prezimena, kao RUBIĆ, BUNTIĆ, BALIĆ i sl. kao da je netko namjerno izostavljao, pozdrav

  -1

Citat

#6 **Dragica** 2012-05-07 08:20
može za BLAŽUNAJ????

  +1

Citat

#5 **manijak** 2012-04-06 17:52

Citat Milan:

Moja baka, Ana Wagner (ili Vagner), rođena u Nuštru, od oca Antona Wagnera iz Nuštra i majke Theresije Rosine Wagner, rođj, Schwager u Brsadinu. Imam njezin spomenar sa puno straih imena, Kako Hrvatskih tako i Svapskih, uglavnom iz Nuštra, a nesto i iz Brsadinu.

Moja neka prabaka je iz Nuštra i bila je švabica prezivala se nezz točno napisati Noiman sta mi mozes reci ak znas što..

  +1

Citat

#4 **Iva Marija** 2012-03-10 17:06
može za Stipandić??

  +2

Citat

#3 **petar hiza** 2011-07-14 15:08
moje prezim HIZA Je iz Nuštra kod Vinkovaca ima nas 7 braca
Stjepan, Juliska, Nikola, Petar, Antun, Ivica i Josip svi mi smo rođiti u u Nuštru i jos uvijek nas ima
Bog za sve hrvate

  0

Citat

#2 **Milan** 2011-03-30 04:49
Moja baka, Ana Wagner (ili Vagner), rođena u Nuštru, od oca Antona Wagnera iz Nuštra i majke Theresije Rosine Wagner, rođj, Schwager u Brsadinu. Imam njezin spomenar sa puno straih imena, Kako Hrvatskih tako i Svapskih, uglavnom iz Nuštra, a nesto i iz Brsadinu.

  +6

Citat

#1 **TOMISLAV** 2011-01-29 14:26
PANDUROVIC?????

  +6

Citat

Komentiranje za ovog članka više nije moguće.